

[2:25]

ויהיו שְׁנֵיהֶם עֲרוֹמִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבַשְׂשׂוּ

[3:1]

וְהַגֹּזֵשׁ הִיָּה עָרוֹם מִכֹּל זֹאת הַשְּׂדֵה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֵל
הָאִשָּׁה אֵף כִּי אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגֵּן

[3:2]

וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֵל הַגֹּזֵשׁ מִפְּרֵי עֵץ הַגֵּן נֹאכֵל

[3:3]

וּמִפְּרֵי הָעֵץ אֲשֶׁר בַּתּוֹךְ הַגֵּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בּוֹ
פֶּן תִּמְתּוּן

[3:4]

וַיֹּאמֶר הַגֹּזֵשׁ אֵל הָאִשָּׁה לֹא מוֹת תִּמְתּוּן

[3:5]

כִּי יִדַע אֱלֹהִים כִּי בַיּוֹם אֲכַלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְזוּ עֵינֵיכֶם וְהִיִּיתֶם כְּאֱלֹהִים
יִדְעֵי טוֹב וָרָע

[3:6]

וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכֵל וְכִי תֹאוּהָ הִיא לְעֵינַיִם וְנִזְזַמַּד הָעֵץ
לְהִשְׁכִּיחַ וְתִקְזַז מִפְּרֵיו וַתֹּאכֵל וַתִּתֵּן גַּם לְאִשְׁתָּהּ עִמָּהּ וַיֹּאכֵל

[3:7]

וַתִּפְקְזֶנָּה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי עִרְמָם הֵם וַיִּתְּפְרוּ עָלֶיהָ תֹאנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם

וזגרת

[3:8]

וישמעו את קול יהוה אלהים מתהווך בגן לרווז היום ויתזבא האדם
ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן

[3:9]

ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה

[3:10]

ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואזבא

[3:11]

ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתך לבלתי אכל
ממנו אכלת

[3:12]

ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל

[3:13]

ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנזש השיאני
ואכל

[3:14]

ויאמר יהוה אלהים אל הנזש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה
ומכל זזית השדה על גוזך תלך ועפר תאכל כל ימי זזיך

[3:15]

וַאִיבָה אִשִּׁית בִּינְךָ וּבִין הָאִשָּׁה וּבִין זָרְעֶךָ וּבִין זָרְעָהּ הוּא יִשְׁוֹפֵךְ רֹאשׁ
וְאֵתָה תִשְׁוֹפְנֹו עֵקֶב

[3:16]

אֵל הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבֵּה אַרְבֵּה עֲצָבוֹנְךָ וְהַרְנֹךְ בְּעֶצֶב תִּלְדִּי בָנִים וְאֵל
אִישׁךָ תִשְׁוֹקֶתְךָ וְהוּא יִמְשָׁל בְּךָ

[3:17]

וּלְאָדָם אָמַר כִּי שְׂמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ וּתְאָכַל מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר
לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אַרְוֵרָה הָאָדָמָה בְּעֶבְרֹךְ בְּעֶצְבוֹן תֹּאכַלְנָה כָּל יְמֵי זְיִיךָ

[3:18]

וְקוֹץ וְדַרְדַּר תִּצְמִיזוּ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה

[3:19]

בְּזַעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוֹבֵךְ אֵל הָאָדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לְקֹזֶזֶת כִּי עֵפֶר
אֵתָה וְאֵל עֵפֶר תִּשׁוּב

[3:20]

וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ זֹוהָ כִּי הוּא הִיתָה אִם כָּל זֹוִי

[3:21]

וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כַּתְנֹוֹת עוֹר וַיִּלְבָּשֵׂם

[3:22]

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הִיָּה כְּאֹזֶד מִמֶּנּוּ לְדַעַת טוֹב וְרַע וְעָתָה פֶּן

ישלח ידו ולקח גם מעץ הזיית ואכל וזי לעלם

[3:23]

וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם

[3:24]

ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט הזרע

המתהפכת לשומר את דרך עץ הזיית

[4:1]

והאדם ידע את זוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את

יהוה

[4:2]

ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה

[4:3]

ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה